

5.1 Slovíčka

ačiū, dėkui	děkuji
atsiprašyti, atsiprašo, atsiprašė	omluvit se
fakultetas	fakulta
filosofija	filozofie
kalba	jazyk (řeč)
kultūra	kultura
literatūra	literatura
namas	dům
suprasti, supranta, suprato	rozumět
blogai	špatně
neblogai	„ne špatně“
mylėti, myli, mylėjo	milovat
prastai	špatně
puikiai	skvěle
sėdėti, sėdi, sėdėjo	sedět
turėti, turi, turėjo	mít
šiaip sau	„nic moc“

5.2 Fráze:

suprasti, supranta, suprato (rozumět)

Aš suprantu čekiškai. Ar suprantate lietuviškai? Aš nesuprantu.

atsiprašau (omlouvám se)

Atsiprašau, ar kalbate angliškai? Atsiprašau, kur yra universitetas? Atsiprašau, kur yra profesorius Meškauskas? Atsiprašau, aš nesuprantu...

dėkui // ačiū (děkuji):

A: Atsiprašau, kur yra stotis?

B: Stotis yra ten.

A: Dėkui! // Ačiū!

5.3 „Jak se máte?“

Kaip tau / Jums sekasi?	„Jak se ti / Vám daří?“	Ačiū, puikiai.	Dėkuji, skvěle.
Kaip tu gyveni?	„Jak žijesh?“	Ačiū, gerai.	Dėkuji, dobře.
		Ačiū, neblogai.	Dėkuji, jde to. / Není to špatné.
Kaip Jūs gyvenate?	„Jak žijete?“	Šiaip sau.	Nic moc.
		Prastai.	Špatně.
		Blogai.	Špatně.

5.4 Člověk

žmogus (sg.) člověk

žmonės (pl.) lidé

vyras muž

moteris, (f.) žena

vaikas dítě

berniukas chlapeček

mergaitė holčička

vaikinas chlapec, kluk

mergina dívka, holka

5.5 Rodina

šeima	rodina
motina, mama	matka, máma
tėvas	otec
tėvai	rodiče
sesė	sestra
brolis	bratr
žmona	manželka
vyras	manžel
dukra	dcera
sūnus	syn
senelis (m.)	dědeček
senelė močiutė	babička
anūkas	vnuk
anūkė	vnučka
teta	teta
dėdė	strýc
pusbrolis (m.)	bratranec
pusseserė	sestřenice
draugas	přítel, kamarád
draugė	přítelkyně, kamarádka
šuo	pes
katė	kočka
katinas	kocour
papūga	papoušek

5.6 Časování sloves – indikativ praesens (přítomný čas), typ „i“

turėti, turi, turėjo:

aš	tur- iu	mes	tur- ime
tu	tur- i	jūs	tur- ite

jis, ji, jie, jos tur-**i**

Aš turiu tėvą. Aš turiu motiną. Aš turiu brolių. Aš turiu sesę. Aš turiu šeimą.

Např. také: *mylėti, myli, mylėjo* (milovat), *sėdėti, sėdi, sėdėjo* (sedět)

5.7 Zápor v litevštině

Tranzitivní slovesa, pokud jsou používána v záporném tvaru, vyžadují předmět v genitivu:

Aš turiu tėvą.	–	Aš <i>neturiu</i> tėvo.
Tu turi sesę.	–	Tu <i>neturi</i> sesės.
Ji studijuoja baltistiką.	–	Ji <i>nestudijuoja</i> baltistikos.
Mes studijuojame anglų kalbą.	–	Mes <i>nestudijuojame</i> anglų kalbos.

5.8 Přeložte do litevštiny:

Václav: Dobrý den!

Mindaugas: Dobrý den.

Václav: Dovolte abych se představil. Jmenuji se Václav Liška. Jsem student z Moravy.

Mindaugas: Odkud?

Václav: Z Moravy. Morava je v Česku.

Mindaugas: Mé jméno je Mindaugas. Příjmení Karaliūnas. Studuji na univerzitě ve Vilniusu.

Mluvíš litevsky?

Václav: Ano, trochu. Dobře mluvím slovensky, anglicky a německy. Jak mluvíš ty?

Mindaugas: Mluvím anglicky, německy, trochu francouzsky. Jaké město je hlavní město Moravy?

Václav: Hlavní město Moravy je Brno. Kde je tady univerzita?

Mindaugas: Univerzita je tam. Jdeš tam?

Václav: Ano.

Mindaugas: Pracuješ v Litvě?

Václav: Ano, studuji a také pracuji na ambasádě. Kde pracuješ ty?

Mindaugas: Já pracuji na nádraží...

Václav: Kdo je tamten pán?

Mindaugas: To je profesor Aldonas Pupkis.

Václav: A kdo je tato paní?

Mindaugas: To je docentka Jasson.

Václav: Odkud je?

Mindaugas: Z Kanady.